

dringer såvel i avancementloven som loven om anmeldelse af vejledende priser. Det var for ham bl. a. et spørgsmål, om det var klogt at lade avancementloven forsvinde, eller om ministerens forslag, der indebar en vis stramning, kunne holde prisudviklingen i tømme. Alt i alt var han dog positivt indstillet over for lovforslaget.

Havnstrup Clemmensen (KF) fremhævede, at vejledende priser kunne være overordentlig konkurrencebetonede inden for industrien og på områderne varige forbrugsgoder kunne være med til at sikre en billigørelse ikke alene i forhold til prisstigninger, men også absolut. Den ekstraordinære prislovgivning havde betydet, at en del af befolkningen ikke havde fået mulighed for at få dækning i sin egen indkomst for samfundets generelle prisstigninger og slet ikke havde fået mulighed for en reallønsstigning. Det var derfor ikke helt uden betænkeligheder, hans parti kunne medvirke til gennemførelsen af lovforslaget.

Også *Henry Christensen* (V) fandt, at der i lovforslaget kunne være bestemmelser, som man kunne nære saglige betænkeligheder ved. På den anden side lagde man i venstre megen vægt på, at man forsøgte så effektivt og rimeligt, som det var muligt, at søge en tilstrækkelig grad af prisstabilitet bevaret i det danske samfund. Det var hans opfattelse, at lovforslaget kunne yde et vist bidrag til dette.

Helge von Rosen (RV) fandt, at der næsten var tale om en liberal lovgivning, som erhvervslivet ikke alene ville acceptere, men også have en positiv interesse i under hensyn til, at det ville stabilisere omkostnings- og prisniveauets udvikling. Han fandt det tiltalende, at forslaget ikke greb generelt ind i erhvervslivets dispositionsfrihed med hensyn til priser, takster og avancer. Dette var rigtigt, bl. a. for at prisnedsættelsestendenser kunne komme til at slå hurtigt igennem.

For socialistisk folkeparti udtalte *Ømann*, at det var et spørgsmål, om man ikke var i færd med at lave en lov, hvorefter det administrative arbejde blev maksimalt og virkningen af loven i sidste ende minimal. Han måtte derfor fastholde, at SF's synspunkt om, at avancementloven burde forlænges, indtil der i et udvalg havde været tid til at drøfte en effektiv afløsningslov, var et rigtigt synspunkt. Det måtte nemlig antages, at de gældende prislove havde haft betydelige virkninger på prisniveauet, og der var ikke ført bevis for, at denne lovgivnings principper havde medført blot nogenlunde væsentlige forvridninger.

Efter 1. behandlingen henvistes lovforslaget til et særligt udvalg, medens de øvrige lovforslag under ét henvistes til et andet udvalg.

I udvalgets betænkning er fremhævet en række bidrag til fortolkning og forståelse af lovforslaget, hvoraf følgende gengives:

„Det har over for udvalget været gjort gældende, at lovforslaget skulle give mulighed for, at der for alle varer og ydelser kan gen-